

Det är något visst med vår tidsuppfattning

Det är något visst med vår tidsuppfattning. Tiden står aldrig stilla **och** den rör på sig i så olika riktningar ibland.

Just nu pågår EM i herrhandboll och Sverige har spelat sina inledande två matcher. Den första matchen slutade oavgjort och i den andra blev det vinst. Om vi tittar på en handbollsmatch och laget vi håller på ligger under med några mål och kämpar för att komma ikapp och också lyckas reducera med ett mål, då tickar sekunderna iväg otroligt fort. Men om vårt lag leder knappt och det snart är slutminut då är det som om tiden står stilla. Varför är inte matchen slut snart? Och hur upplevs inte detta i en ishockeymatch, där det är ännu fler händelser under 30 sekunders spelande.

Tiden är på något sätt alltid ”upplevd tid”. Tiden lever inte i ett ensamt rum utan den är **hela tiden** ihopkopplad med oss som just nu upplever tiden. Vi talar om goda tider, dåliga tider, utmanande tider, svåra tider. Och plösligt har tiden blivit omvandlad till pluralform, kanske för att förstärka själva påståendet att det är många som upplever samma saker, **just nu**. Vi använder orden dåtid, framtid och nutid för att på något sätt fånga in tiden i olika skeenden. Hur var det förr? I Fagersta-Posten förekommer då och då berättelser om hur det var i Fagersta förr i tiden. Berättelser som knyter an till den tidens människor som levde och verkade då. Vi har en omtyckt Hembygdsgård som skapar en fin mötesplats för oss alla. Jag tror faktiskt att de gamla träbyggnaderna förmedlar en tidslänk till oss som är där inne, som ger oss en upplevelse av **en annan** tidsmiljö. Vi återhämtar oss mentalt när vi besöker vår Hembygdsgård. Och de gamla/nya träbyggnaderna hjälper oss att förankra våra liv med en annan tid, före oss.

Ett besök på våra bibliotek är att som att gå in i en gratis resebyrå. Vart är du på väg? frågar bibliotekarien när hon ser dig komma in. När du använder ditt bibliotek och alla dess möjligheter då kliver du verkliga in i den plats där vi kan utveckla vår tidsupplevelse. Att läsa böcker är att resa ut och komma tillbaka förändrad, utan att ha köpt någon tågbiljett. Vi ger vår tid till boken/författaren och låter berättelsen ta plats hos oss och forma våra tankar, berika vår erfarenhet och boken formar vår tidsupplevelse. Ja, ni hör att jag lovprisar bokläsandet. En god författare förmedlar just god upplevd tid.

Att planera är spännande tid, att leka med framtiden. Hur vill jag förändra hemma? Vad skall jag satsa på för pensionsfond? Vem vinner EM i handboll? Hur låter dagens dikt i dag på radion kl 12? Jag är helt övertygad om att vår hjärna vill att vi leker med framtiden och tillåter oss att bolla med olika scenarier, tränar oss att tänka olika möjligheter. Det talas mycket om stretching idag, att vi behöver sträcka ut musklerna efter ett träningspass. Jag tror vi behöver stretcha våra hjärnmuskler likaväl och använda reflexionens styrka och gå tillbaka till hur vi tänkte då. Använda gamla erfarenheter och ställa frågan, hur fungerade det då? Ställa ”På spåret-frågan” då och då, vart är jag på väg nu? Och efter denna stretching ta ett djupt andetag och säga högt till sig själv: Nu är jag här i nuets tid och nuets verklighet.

Li Lundberg, präst i Västanfors Västervåla församling